

3
Colecția „NORDUL DREPTEI CREDINȚE”
LBRIS | know books

† MACARIE

Episcopul românilor din Europa de Nord

Nu vă temeți!

Cuvinte de mângâiere și îmbărbătare
în vremea pandemiei

Ediția a III-a

EDITURA
FELICITAS

Stockholm 2023

CUPRINS

<i>Predoslovie</i>	5
Cine nu înțelege Sfânta Taină a Euharistiei nu a înțeles ce este Biserica, ce înseamnă a fi creștin.....	9
Să fim alături de Mântuitorul pe Golgota părăsirii și pătimirii	13
Ne temem că lumea va intra în carantină, însă ar trebui să ne temem și mai mult să nu intrăm în carantină spirituală.....	17
Am dat multe examene în viață, însă trebuie să dăm și acest examen!	21
Biserica rămâne vie! Vie prin noi, mădularele sale!	25
Biserica este parte a soluției, nu parte a problemei pandemiei!	29
Suntem întăriți și mângâiați de Vestea cea Bună în aceste zile când veștile rele ne copleșesc	35

Acum este vremea pocăinței și ceasul mântuirii!	39
Sfântul Cuvios Mucenic Sven de la Arboga, vindecătorul de boli și izbăvitorul de epidemii	43
Maica Domnului își apără neîncetat poporul în vreme de necaz și primejdie!	51
Golgota suferinței nu o putem traversa decât împreună cu Mântuitorul, Cel Care a făcut experiența Golgotei	55
Suntem toți acum niște Lazări în mormântul carantinei	61
Simțim că ne îndreptăm ca obște spre Golgota	65
Să fim roditori în pământul suferinței noastre!	69
Câtă nevoie avem de lumina cerească atunci când se așterne întunericul peste lume!	73
Toată suflarea creștinilor respiră, plânge și iubește în ritmul femeii celei care a turnat mir pe trupul Mântuitorului	77

Hristos te așteaptă
cu brațele răstignite
pentru a te îmbrățișa! 81

Adu-ți aminte de aceste cuvinte
ale Celui Care a luat chip de rob
ca să-ți spele ție picioarele! 87

Oare poate cineva să pună
lacrimile sub lacăt? 91

Străjerii tocmiți de Pilat la îndemnul
fariseilor păzesc mormântul 95

Hristos nu-Și
abandonează prietenii! 99

Centrul vieții noastre, inima noastră,
este pe altarul Sfintei și
Dumnezeieștii Liturghii 105

Tu poți fi, în slujirea
de apostol al lui Hristos,
o lumină pentru cei din jurul tău! 111

Drumul către Emaus 115

Cucerim lumea în
măsura în care mărturisirea
noastră este și trăirea noastră 119

Lumea își are drumul ei,
își are dinamica ei, însă noi,
creștinii, avem drumul nostru,
avem calea noastră 123

Cu mare bucurie, în numele
Domnului, îți zic și ție:
„Fiule, fiică, iată Mama ta!” 129

Iată-i pe apostoli cum răscolesc
Templul cu această minune
săvârșită în numele Mântuitorului 133

Suntem și noi, deseori, niște Toma
rătăcitori prin propriile noastre vieți 137

Noi avem o singură cale pe care
o urmăm: calea apostolească 143

De am avea și noi dragoste
și inimă de mironosiță! 149

Am primit un canon greu de la
Dumnezeu, spre trezire și pocăință 155

*Acatistul Sfântului Cuvios Mucenic
Sven de la Arboga, vindecătorul de boli
și izbăvitorul de molimă 167*

Predoslovie

Iubite cititorule, am gândit că de folos este să înmănunchez, ca într-o făclie a Învierii, aceste cuvinte de mângâiere și de îmbărbătare ale Postului Mare și ale prăznirii Paștilor în vremea pandemiei. Sunt cugetări ale inimii mele adresate inimii tale. Sunt doruri și neliniști împărtășite. Sunt încurajări ale duhului osârduitor către cele cerești pentru firea noastră cea slabă, temătoare, trasă în jos de cele pământești.

„Doamne, nu-i da omului cât poate duce”, spune o veche vorbă românească, pe care numai un popor atât de răscolit de necazuri o putea avea. Iar când suntem încercați și când perspectivele ni se întunecă, cred, iubită soră și iubite frate, că cea mai apăsătoare ne este singurătatea. Oare Domnul Însuși, în Ghetsimani, nu s-a mâhnit și pentru că purta singur, părăsit, povara întregii lumi? Și pentru că ucenicii Săi, încă necăliți de focul Duhului, nu Îi puteau fi realmente aproape? „Nu am om, Doamne!” (Ioan 5, 7), exclama necăjit și slăbănogul de la Vitezda, care de zeci de ani zăcea bolnav, la doar câțiva pași de vindecare, pentru că nu găsisese o inimă milostivă care să-i dea brațul și să-l ridice din durere. Niciun om timp de 38 de ani!

De aceea, mesajul concentrat al acestor mărturii, pe care îl creionez și în aceste câteva cuvinte de întâmpinare, este cuvântul Domnului spus ucenicilor Săi la Cina cea de Taină: „Nu vă voi lăsa orfani!” (Ioan 14, 18). Nu pot să-ți ofer consolări de conjunctură. Nu pot și nu cred că

este sănătos să îți ofer asigurări naive cu care să astupi glasul conștiinței sau neliniștile inimii tale. Cele pe care le-am găsit de ajutor întru Domnul, pe acelea le-am împărtășit cu tine, ca să ne țină de foame și de sete duhovnicească atunci când vor veni zilele strâmtorărilor, care au și început.

Și cu adevărat îți mărturisesc că am fost martor, în mijlocul vostru, la minunatul mod în care lucrează Domnul cu cei care-L cheamă întru ajutor. Nu îți ascund că mulți frați și multe surori și chiar unii părinți s-au îmbolnăvit de acest virus nou. Am avut și unele decese, nu multe – slavă Domnului! –, iar numeroși dintre aceștia au și ceea ce se numește „comorbidități”, adică diferite alte boli și afecțiuni care le slăbesc deja rezistența la boală și îi plasează într-o categorie de risc în fața noii infecții. Însă Domnul lucrează! Sfinții tămăduitori sunt printre noi și ne ascultă rugăciunile! Am primit numeroase mărturii de la membrii comunității noastre românești din Scandinavia și de la alți frați și surori din alte locuri despre cum au reușit să se izbăvească de această boală, chiar dacă au trecut prin momente mai grele sau aveau afecțiuni care îi puneau în pericol. De la un frate am primit mărturia unei minunate vedenii în care Sfântul Cuvios Mucenic Sven de la Arboga, tămăduitor de boli și izbăvitor de epidemii, i s-a arătat și, cu un clește, i-a scos virusul din gât. Alți frați bolnavi din comunitate, care au luat agheasma adusă de la procesiunea de la Arboga, s-au vindecat în chip minunat. Mult a ajutat și rugăciunea unora pentru alții, cum a fost în cazul unor medici români care îi îngrijeau pe cei infectați cu coronavirus și care au ajuns ei înșiși la terapie intensivă. Dar ne-am rugat pentru ei și, cu ajutorul Domnului, s-au restabilit.

De la un tânăr frate care a trăit experiența bolii și s-a vindecat de Covid am primit o icoană cu o reprezentare deosebită a Mântuitorului, Cel Care poartă în spate, ca pe o cruce, un om bolnav. Da, iubite frate și iubită soră, Acesta este Dumnezeu nostru, Care ne poartă suferințele, trupești și sufletești, ca pe o cruce a slujirii. Acesta este Dumnezeu nostru, Care ne poartă durerile și neliniștile inimii așa cum, în urmă cu două mii de ani, Și-a purtat crucea pe Golgota. Prin multe ispite va să trecem. Este limpede că suntem trecuți prin focul lămuritor al încercărilor. Credința ne este pusă la încercare. Iubirea ne este testată. Însă eu cred și mărturisesc că Domnul nostru a fost, este și va fi cu noi prin toate aceste încercări, precum a fost cu Prorocul Daniel și cu cei trei tineri, Anania, Azaria și Misael, în cuptorul Babilonului (*Daniel 3, 23 ș.u.*).

„Crezut-am, pentru aceea am grăit” (*Psalmul 115, 1*), că Hristos nu-Și abandonează prietenii! Crezut-am, pentru aceea am grăit: cu noi este Dumnezeu! Crezut-am, pentru aceea am grăit, că Maica Domnului este cu noi și nimeni împotriva noastră! Crezut-am, pentru aceea am grăit, că Sfinții ne sunt alături! Mă rog pentru tine, iubite frate și iubită soră, să te întărească și să te lumineze Domnul și, când îți este mai greu, să-L simți cum duce, umăr la umăr cu tine, crucea încercărilor tale.

Roagă-te și tu pentru mine, prietenul, fratele, părintele și împreună-rugătorul tău episcop al lui Hristos,

† **Macarie**

Stockholm, Duminica Mironosițelor, 3 mai 2020

**Rugăciune către Sfântul Proroc
Ioan Botezătorul*,
pentru dobândirea pocăinței
(a Episcopului Macarie)**

Sfinte Prorocule Ioan, Înaintemergătorule și Botezătorule al lui Hristos, neputincioasă este mintea noastră în a-ți aduce laude după cuviință. Ci destul îți este ție lauda Mântuitorului Hristos, lângă al Cărui Tron mijlocești împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta îți mulțumim și cu umilință te rugăm: tinde mâna cea îngerească și risipește norul gândurilor rele care ne copleșesc pe noi. Adu pace în inimile, casele și obștile noastre. Împacă-ne cu Dumnezeu și cu aproapele nostru. Spre fapte bune ne îndeamnă și cu boldul pocăinței trezește inimile noastre ca să pricepem prețul mântuirii noastre.

Învățătorule al pocăinței, dă-ne darul străpungerii inimii și lacrimi prin care să ne curățim de păcate și sufletele noastre mai albe ca zăpada să le albim. De fără-delegi și de cei puternici ai pământului, care strică rânduiala lui Dumnezeu, scapă-ne, prin rugăciunile tale. Sfinte Ioan Înaintemergătorule, tu, despre care Scriptura spune: „Înainte de a te fi zămislit în pânțece, te-am cunoscut și, înainte de a ieși din pânțece, te-am sfințit și te-am rânduit proroc pentru popoare”, fii cu noi și ne luminează calea în acest veac întunecat și vrăjmaș cerului, ca, prin rugăciunile tale fiind păziți, înaintea lui Hristos, la Judecată, să dobândim partea cea de-a dreapta, împreună cu toți casnicii Săi. Amin.

* Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul se sărbătorește pe 7 ianuarie.

***Cine nu înțelege Sfânta Taină
a Euharistiei nu a înțeles ce
este Biserica, ce înseamnă
a fi creștin****

**Noi, creștinii, nu suntem oamenii
fricii, ci ai buneii îndrăzneli ce vine
de la Hristos**

Parcă mai mult ca oricând, dat fiind contextul, Postul Mare ne stă înaintea ca un timp al pocăinței, al înfrânării, al conștientizării acute a condiției noastre umane care are nevoie de mântuire și de unire cu Dumnezeu. Pentru cine păstrează o conștiință creștină trează, spectacolul dramatic oferit în aceste zile de lumea întreagă este un prilej de vindecare de iluzii și de izbăvire de idolii cei mincinoși. O molimă este suficientă pentru a bloca țări întregi, pentru a lovi economia și pentru a induce o panică globală. O molimă care nu se poate compara cu molimele ce au bătut lumea în secolele anterioare sau, dacă ne gândim la gripă, cu epidemia de gripă spaniolă care a secerat milioane de vieți după Primul Război Mondial. Iată cât pot știința și puterea omenească. Iată cât de ușor se poate prăbuși falnicul și trufașul Babilon al lumii moderne. Nu este aceasta o dovadă concretă că „toate sunt deșertăciune”,

* Cuvânt pastoral la lăsatul secului pentru Postul Mare, 1 martie 2020.

precum spunea Eccleziastul (1, 2)? Nu ne arată oare că salvarea nu o putem aștepta de la oameni, de la cei puternici, ci de la Preamilostivul Dumnezeu?

Să revenim, așadar, iubite frate și iubită soră, în *bratele cele părintești* care ne așteaptă deschise, cu dor, pentru mântuirea noastră. Să ne vindecăm, iubite frate și iubită soră, de așteptări nerealiste, de planuri omenești și de iluzia nemărturisită că ne putem înveșnici *aici* traiful, bunăstarea, fericirea. Și să ne izbăvim și de *frica* ce vine de la diavol și de la lucrătorii săi. Noi, creștinii, nu suntem oamenii fricii, ci ai buneii îndrăzneli ce vine de la Hristos: „*În lume neazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea!*” (Ioan 16, 33). Mântuitorul le spunea aceasta ucenicilor Săi, puțini la număr și total lipsiți de orice putere lumească. Acești pescari sărmani au cucerit cu adevărat lumea antică prin Duhul Sfânt și prin propria lor jertfă.

Aceasta înseamnă să fii creștin: să te bazezi numai și numai pe Dumnezeu, să fii gata să înfrunți întreaga vrăjmășie a lumii pentru Hristos. Pentru că așa ne-a prevenit El Însuși. Frica este un afect ce ne aduce aminte că suntem oameni, că suntem ființe fragile și vulnerabile. Dar să nu uităm că această vulnerabilitate este, totodată, tăria noastră: „*când sunt slab, atunci sunt tare*” (2 Corinteni 12, 10), spunea Sfântul Apostol Pavel. De ce? Pentru că, atunci când îmi conștientizez vulnerabilitatea, Hristos poate lucra prin mine. Slăbiciunea mea este compensată de harul cel dumnezeiesc.

Să primim Sfânta Cuminecătură în modul în care au făcut-o creștinii de-a lungul timpului

Dacă ne lăsăm copleșiți de frică și necredință, atunci ne pierdem discernământul și rupem legătura noastră cu Hristos, riscând să ne împărtășim cu nevrednicie. Putem cădea, fără să ne dăm seama, în ispita de a dori să modificăm după bunul plac rânduiala liturgică statornicită în Biserică. Să primim, așadar, Sfânta Cuminecătură în modul în care au făcut-o creștinii de-a lungul timpului și să credem cuvântul Domnului, Care spune: „*Dacă nu veți mânca Trupul Fiului Omului și nu veți bea Sângele Lui, nu veți avea viață în voi*” (Ioan 6, 53).

În Biserica noastră Ortodoxă, unirea cu Hristos o facem în cadrul Sfintei Liturghii. Aici ne apropiem cu grijă de Sfântul Potir, în care avem Însuși Trupul și Sângele Mântuitorului. Acestea, Sfintele Taine, sunt realități, nu simboluri. Creștinul, așa cum mărturisim în rugăciunile de pregătire pentru Sfânta Împărtășanie, *mănâncă* în mod real *Trupul* lui Hristos și *bea Sângele Lui*, sub chipul vinului și pâinii. Cine nu înțelege această Sfântă Taină a Euharistiei nu a înțeles ce este Biserica, ce înseamnă a fi creștin. Trupul și Sângele Mântuitorului sunt *realități suprafirești*, de aceea este o profanare să ne gândim sau să ne apropiem de ele ca și cum ar fi realități biologice obișnuite, perisabile, supuse aceluiași legi ale firii ca noi.

De aceea, de mii de ani, de Sfânta Împărtășanie ne apropiem cu această conștiință liturgică a Focului Dumnezeiesc ce ni se dă spre sfințire, adăugirea vieții, precum și spre vindecare suflească și trupească. De mii de ani

continuăm să ne împărtășim noi, creștinii, pentru a ne uni cu Hristos și unii cu alții, devenind mădulare ale Bisericii.

Am făcut aceasta și când ciurma secera milioane de vieți omenești, și când gripa spaniolă ucidea mai mulți oameni decât a făcut-o războiul mondial. Am făcut-o căci știm și mărturisim că în Sfântul Potir se află mântuirea noastră, *medicamentul nemuririi*, cum l-au numit Sfinții Părinți. Și o vom face în continuare, urmând aceeași rânduială liturgică ce ne deschide porțile Împărăției Cerului, făcându-ne una cu Hristos.

Să ne pregătim sufletește de Răstignirea, Îngroparea și Învierea lui Hristos și să nu ne temem de cei care ne pot ucide trupurile, dar nu ne pot ucide sufletul (*Matei 10, 28*). „*Pentru că ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?*” (*Matei 16, 26*).

***Să fim alături de Mântuitorul
pe Golgota părăsirii
și pătimirii****

**Nimic nu-l rănește mai mult pe cel
care iubește decât nepăsarea**

Iubite frate, iubită soră, să întâmpinăm Postul cel Mare al anului mântuirii 2020 cu recunoștință, cu dragoste și cuget smerit. Cu recunoștință căci Domnul încă ne dă timp de pocăință și prilej de a ne veni în fire. Recunoștință pentru că izgonirii lui Adam și a Evei din Rai i-a urmat îmbrățișarea noastră de către Hristos Cel răstignit pe cruce. Este ceva la care se cuvine să cugetăm mai adânc: Domnul Însuși a venit după noi în această lume căzută și aflată sub stăpânirea celui rău, după ce, din cauza neascultării, ne-am lipsit de dulceața Raiului. Și cum L-am întâmpinat noi? Răstignindu-L.

Iată însă că, în pofida tuturor rateurilor noastre, a tuturor risipirilor în cele pieritoare, a tuturor trădărilor noastre, El ne așteaptă, ne cheamă, ne strigă chiar, ca să ne scoale din somnul morții păcatului. Să nu ne lase nepăsători, iubiți credincioși, această dragoste mare a Dumnezeuului nostru. Nimic nu-l rănește mai mult pe cel care iubește decât nepăsarea, indiferența. Cum spu-

---

* Cuvânt la începutul Postului Mare în Mănăstirea românească *Sfinții Cuvioși Macarie Romanul și Ioan Iacob de la Neamț* din Ikast, Regatul Danemarcei, 2 martie 2020.

ne Domnul: „O, de ai fi rece sau fierbinte! Astfel, fiindcă ești căldicel – nici fierbinte, nici rece –, am să te vărs din gura Mea” (Apocalipsa 3, 15-16).

Să ținem post de deșertăciunile de zi cu zi

Așadar, cine este recunoscător iubește. Dacă ne înfrânăm, dacă ne angajăm pe acest drum al Postului, o facem pentru că iubim. O facem din dragoste. Nu din obicei, nu pentru că vrem să avem merite speciale, nu pentru că are efecte benefice asupra sănătății, ci pentru că vrem să fim alături de Mântuitorul pe Golgota părăsirii și pătimirii pentru mântuire. Nimeni să nu stea împotriva acestei libertăți pe care o avem în Hristos, de a-L iubi și de a-L urma.

Pentru a duce până la capăt dragostea și libertatea noastră în Hristos, avem nevoie de cuget smerit. Timpul Postului este cu atât mai mult prilej de a ne reaminti că „tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume” (1 Ioan 2, 16). Trufia lumii ne răcește inimile dacă o lăsăm să ne locuiască și să ne domine. Să îndepărtăm de la noi toate aceste legături ale răutății și deșertăciunii și să căutăm să smerim modul nostru de viață și în cele mari, și în cele mărunte.

Să ținem post de deșertăciunile de zi cu zi și de multele distrageri care au rolul de a ne face confuzi și deconectați de la harul dumnezeiesc. Cu credință, nădejde și dragoste, să pășim cu încredere și cu hotărâre alături de Hristos pe calea Golgotei. Pentru că, iată, „acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când

am crezut. Noaptea e pe sfârșite, ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii” (Romani 13, 11-12).

Rugăciune către Sfinții și Dreptii Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, și Iosif cel cu bun chip din Arimateea* (a Episcopului Macarie)

Dreptilor ai lui Dumnezeu, de mare cinste v-ați învrednicit pentru virtutea viețuirii voastre, astfel încât tu, Iosif Logodnicul, ai fost păzitorul Preasfintei Fecioare, care în scutece L-a înfășat pe Pruncul Iisus. Tatălui Ceresc slujind cu adevărat, înțeleptule teslar, ai fost socotit tată (*Luca 2, 48*) al Fiului Cel fără de început, născut în peștera din Betleem, pe Care în brațele tale purtându-L, te-ai sfințit și te-ai preamărit. Iar tu, celălalt Iosif cu bun chip, cel din Arimateea, ai ieșit din sfatul cel viclean al fariseilor, ucenic în taină al Mântuitorului fiind, L-ai pogorât împreună cu Nicodim de pe Cruce, ungându-L cu smirnă și cu aloe, în giulgiu de in curat L-ați înfășurat și în mormântul nou oferit de tine, săpat în stâncă, îngropându-L, L-ați pus, de unde a înviat a treia zi. Acest mormânt purtător de Viață a devenit mai înfrumusețat decât Raiul și mai luminat decât orice cămară împărătească. Pentru toate acestea, dăm

* Sfântul și Dreptul Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria, este sărbătorit în Duminica după Nașterea Domnului, împreună cu Sfântul Proroc David și Sfântul Apostol Iacov, rudenia Domnului, iar Sfântul și Dreptul Iosif din Arimateea este sărbătorit la 31 iulie.

slavă lui Dumnezeu, Cel minunat întru sfinții Săi! Așadar, ne rugăm vouă, Dreptilor Iosif Logodnicul și Iosif din Arimateea, să ne fiți ocrotitori pe calea vieții, sfătuitori în clipele de nepricepere, izbăvitori în ceasurile de primejdie, mângâietori la necaz, adăpost și hrană în grele încercări și lipsuri. Și să fiți pururea pentru noi rugători și mijlocitori către Hristos, pe Care L-ați iubit și L-ați slujit deplin, astfel încât, prin sprijinul și ajutorul vostru, mântuire să dobândim. Amin.